

“मीठे बच्चे- बाबाको प्यार त सबै बच्चाहरूसँग छ तर जो बाबाको रायलाई तुरुन्त मान्छन् उसको आकर्षण हुन्छ ।
गुणवान् बच्चाहरूले प्यार खिच्छन् ।”

प्रश्न:- बाबाले कुनचाहिँ ठेक्का उठाउनुभएको छ ?

उत्तर:- सबैलाई फूल (गुलगुल) बनाएर फर्काएर लैजाने ठेक्का (कन्ट्रैक्ट) एक बाबाको नै हो । बाबा जस्तो ठेकेदार (कन्ट्रैक्टर) दुनियाँमा अरू कोही छैनन् । उहाँ नै सबैको सद्गति गर्न आउनुहुन्छ । बाबा सेवा विना रहन सक्नुहुन्छ । त्यसैले बच्चाहरूले पनि सेवाको प्रमाण (सबूत) दिनु छ । सुनेर पनि नसुने जस्तो गर्नु हुँदैन ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबा रूहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ- बच्चाहरू, आफूलाई आत्मा सम्भेर बस । यो एक बाबाले मात्र सम्झाउनुहुन्छ अरू कुनै मनुष्यले कसैलाई सम्झाउन सक्तैनन् । आफूलाई आत्मा सम्भ- यो ५ हजार वर्षपछि बाबा नै आएर सिकाउनुहुन्छ । यो पनि तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ । कसैलाई पनि थाहा छैन- यो पुरुषोत्तम संगमयुग हो । तिमी बच्चाहरूलाई याद रहोस्- हामी पुरुषोत्तम संगमयुगमा छौं, यो पनि मन्मनाभव नै हो । बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर किनकि अब वापस जानु छ । ८४ जन्म अब पूरा भएका छन्, अब सतोप्रधान बनेर फर्केर जानु छ । कोही त बिलकुलै याद गर्दैनन् । बाबा त हरेकको पुरुषार्थलाई राम्ररी जान्नुहुन्छ । त्यसमा पनि खास यहाँ छन् अथवा बाहिर छन् । बाबा जान्नुहुन्छ- हुन त यहाँ बसेर देख्छु तर मीठा-प्यारा जो सेवाधारी बच्चाहरू छन्, याद उनीहरूलाई गर्छु । देख्छु पनि उनीहरूलाई नै, यो कुन प्रकारको फूल हो, यिनमा के-के गुण छन् ? कोही त यस्ता पनि छन्, जसमा कुनै गुण छैन । अब यस्तालाई बाबा देखेर के गर्नुहुन्छ । बाबा त चुम्बक पवित्र आत्मा हुनुहुन्छ त्यसैले अवश्य आकर्षण (कशिश) गर्नुहुन्छ । तर बाबा भित्रबाट जान्नुहुन्छ । बाबा आफ्नो सारा पोतामेल बताउनुहुन्छ भने बच्चाहरूले पनि बताउँछन् । बाबा बताउनुहुन्छ- म तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउन आएको छु । फेरि जसले जस्तो पुरुषार्थ गर्छ । पुरुषार्थ जे पनि गर्छन् त्यो पनि थाहा हुनुपर्छ । बाबा लेख्नुहुन्छ सबैको कर्तव्य (अक्युपेशन) लेखेर पठाऊ अथवा उनीहरूबाट लेखाएर पठाऊ । जो चुस्त, समझदार ब्राह्मणी छन् उनले सबै लेखाएर पठाउँछिन्- के कारोबार गर्छन्, कति आमदानी छ ? बाबा आफ्नो सबै कुरा बताउनुहुन्छ र सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान सुनाउनुहुन्छ । सबैको अवस्थालाई जान्नुहुन्छ । किसिम-किसिमका विभिन्न फूलहरू छन् हैन । (एक-एक फूल देखाएर) हेर, कस्तो रोयल फूल छ । अहिले यस्तो सुगन्ध छ, फेरि जब पूरा फकिनेछ तब फस्टक्लास शोभा हुनेछ । तिमी पनि यी लक्ष्मी-नारायण जस्तै लायक बन्ने छौ । जसलाई बाबा हेर्दै रहनुहुन्छ, यस्तो होइन सबैलाई सर्चलाईट दिनुहुन्छ । जो जस्तो छ त्यस्तै आकर्षण (कशिश) गर्छन्, जसमा कुनै गुण छैन उसले के आकर्षण गर्छ । यस्ताले त्यहाँ गएर पाई पैसाको पद पाउँछ । बाबा हरेकको गुणलाई हेर्नुहुन्छ र प्यार गर्नुहुन्छ । प्यारमा नयन रसाउँछ (गिलो हुन्छ) । यो सेवाधारीले कति सेवा गर्छ । यिनलाई सेवा विना आराम आउँदैन । कोही त सेवा गर्न नै जान्दैनन् । योगमा बस्दैनन् । ज्ञानको धारणा छैन । बाबा सम्झाउनुहुन्छ - यसले के पद पाउँछ । कोही पनि छिप्न सक्दैन । बच्चाहरू जो राम्रा बुद्धिमान् छन्, सेन्टर सम्हाल्छन्, उनीहरूले एक-एकको पोतापेल (चाट) पठाउनुपर्छ । तब बाबा सम्झनुहुन्छ कतिसम्म पुरुषार्थी छ । बाबा त ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ । बच्चाहरूलाई ज्ञान दिनुहुन्छ । कोही कति ज्ञान लिन्छन् गुणवान् बन्छन्- यो छिट्टै थाहा हुन्छ । बाबाको प्यार सबैमाथि छ । यसमा एक गीत छ- *तेरे कांटो से भी प्यार, तेरे फूलों से भी प्यार* । नम्बरवार त छन् नै । त्यसैले बाबासँग प्यार (लभ) कति धेरै हुनुपर्छ । बाबा जे भन्नुहुन्छ- त्यो तुरुन्त गरेर देखाऊ तब बाबा पनि सम्झनुहुन्छ बाबासँग प्यार (लभ) छ । उनलाई आकर्षण (कशिश) हुनेछ । बाबामा आकर्षण (कशिश) यस्तो हुन्छ जो एकदम टाँसिइरहन्छन् । तर जबसम्म खिया (जंक) निस्कदैन तबसम्म आकर्षण (कशिश) पनि हुँदैन । एक-एकलाई देख्छु ।

बाबालाई सेवाधारी बच्चाहरू चाहिन्छ । बाबा त सेवाको लागि नै आउनुहुन्छ । पतितहरूलाई पावन बनाउनुहुन्छ । यो तिमी जान्दछौ, दुनियाँवाला जान्दैनन् किनकि अहिले तिमी थोरै छौ । जबसम्म योग हुँदैन तबसम्म आकर्षण (कशिश) हुँदैन । त्यो मेहनत धेरै थोरैले गर्छन् । कुनै न कुनै कुरामा अल्झिन्छन् । यो त्यो सत्सङ्ग होइन, जे सुन्यो सत्य-सत्य भनून् । सर्व शास्त्रमयी शिरोमणि हो एक गीता । गीतामा नै राजयोग छ । विश्वका मालिक त बाबा नै हुनुहुन्छ । बच्चाहरूलाई भन्दै रहन्छु गीताबाट नै प्रभाव निस्कनेछ । तर यति तागत पनि हुनुपर्छ- *मिठरा घुर त घुराय...* मलाई प्यार गर्नु भने म पनि गरूँ । यो हो आत्माको प्यार (लभ) । एक बाबाको यादमा रहून्, यस यादबाट नै विकर्म विनाश हुनेछ । कोही त बिलकुल याद गर्दैनन् । बाबा सम्झाउनुहुन्छ- यहाँ भक्तिको कुरा छैन । यो बाबाको रथ हो, यिनीद्वारा शिवबाबा पठाउनुहुन्छ । शिवबाबाले भन्नुहुन्छ- मेरो पाउ धोएर पिऊ । बाबा त हात लगाउन पनि दिनुहुन्छ । यो त पढाइ हो । हात लगाउनाले के हुन्छ । बाबा त हुनुहुन्छ सबैको सद्गति गर्नेवाला । करोडमा कसैले यो कुरा सम्झिन्छ । जो कल्प

पहिलेवाला छन् उनले नै सम्झिनेछन् । भोलानाथ बाबा आएर भोलि-भोलि माताहरूलाई ज्ञान दिएर उठाउनुहुन्छ । बाबाले बिलकुल चढाइदिनुहुन्छ- मुक्ति जीवनमुक्तिमा । बाबा केवल भन्नुहुन्छ -विकारलाई छोड । यसैमा हंगामा हुन्छ । बाबा सम्झाउनुहुन्छ- आफूमा हेर- ममा के-के अवगुण छन् ? व्यापारीहरू सधैं आफ्नो पोतामेल फाइदा-घाटाको निकाल्छन् । तिमी पनि पोतामेल राख- कति समय अति प्यारा बाबा, जो हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ, उहाँलाई याद गरौं ? हेर्छन्, कम याद गरेका छन् भने आफैँलाई लाज लाग्नेछ यो के यस्ता बाबालाई मैले याद गरिनँ । हाम्रा बाबा सबैभन्दा अनौठो (वन्डरफुल) हुनुहुन्छ । स्वर्ग पनि छ, सारा सृष्टिमा सबैभन्दा अनौठो । तिनीहरूले त स्वर्गलाई लाखौं वर्ष भनिदिन्छन् तर तिमी भन्छौ ५ हजार वर्ष । कति रात दिनको फरक छ । जो धेरै पुराना भक्त छन् उनीहरूमाथि बाबा बली जानुहुन्छ । अति भक्ति गरेका छन् नि । बाबा यस जन्ममा पनि गीता उठाउनुहुन्थ्यो र नारायणको चित्र पनि राख्नुहुन्थ्यो । लक्ष्मीलाई दासीपनबाट मुक्त गरे तब कति खुशी भयो । जसरी हामी यो शरीर छोडेर गएर सत्ययुगमा अर्को लिनेछौ । बाबालाई पनि खुशी रहन्छ, म गएर राजकुमार गोरो बन्नेछु । पुरुषार्थ पनि गराउँदै रहनुहुन्छ । पुरुषार्थ विना कसरी बन्ने छौ । तिमीले पनि राम्रोसँग बाबालाई याद गर्नु भन्ने स्वर्गको वर्सा पाउने छौ । कोही त पढ्दैनन् न त दैवीगुण धारण गर्छन् । पोतामेल (चाट) नै राख्दैनन् । पोतामेल सधैं उनैले राख्छन् जो उँच बन्नेवाला छन् । नत्रभने केवल प्रदर्शन (शो) गर्छन् । १५-२० दिनपछि लेख्न छोडिदिन्छन् । यहाँ त परीक्षाहरू आदि आउँछन् सबै गुप्त । हरेकको योग्यता (क्वालिफिकेशन)लाई बाबाले जान्नुहुन्छ । बाबाले भन्नुभएको कुरा तुरुन्तै मानेमा भनिन्छ आज्ञाकारी, फरमानवरदार छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- अब बच्चाहरूले धेरै काम गर्नु छ । कति राम्रा-राम्रा बच्चाहरू पनि छोड-पत्र (फारकती) दिएर जान्छन् । यी त कहिले कसैलाई छोड-पत्र वा डाइभोर्स दिदैनन् । उहाँ त ड्रामा अनुसार आउनुभएको छ ठूलो ठेक्का उठाउन । म सबैभन्दा ठूलो ठेकेदार (कन्ट्रैक्टर) हुँ । सबैलाई फूल (गुलगुल) बनाएर फर्काएर लिएर जान्छु । तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- पतितहरूलाई पावन बनाउनेवाला ठेकेदार एउटै हुनुहुन्छ । उहाँ तिम्रो सामुन्ने बस्नुभएको छ । कसैलाई कति धेरै निश्चय छ, कसैलाई बिलकुल छैन । आज यहाँ छन् भोलि गइहाल्छन्, चलन नै यस्तो छ । भित्रतिर अवश्य खान्छ- म बाबाको पासमा रहेर, बाबाको बनेर के गर्दैछु । सेवा केही पनि गरेन भने के मिल्छ । रोटी पकाउनु, सब्जी बनाउनु यो त पहिले पनि गर्थ्यौ । नयाँ कुरा के गर्नु ? सेवाको प्रमाण दिनु छ । यतिलाई बाटो बताएँ ।

यो ड्रामा बडो आश्चर्यजनक बनेको छ । जे जस्तो हुन्छ तिमी प्राक्किकलमा देखिरहेका छौ । शास्त्रमा त कृष्णको चरित्र लेखेको छ, तर चरित्र हो एक बाबाको । उहाँ नै सबैको सद्गति गर्नुहुन्छ । उहाँको जस्तो चरित्र अरू कसैको हुन सक्तैन । चरित्र त कुनै राम्रो हुनुपर्छ । बाँकी भगाउनु, गर्नु- यो कुनै चरित्र होइन । सर्वको सद्गति गर्नेवाला एक बाबा नै हुनुहुन्छ । यहाँ कल्प-कल्प आएर स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ । लाखौं वर्षको त कुनै कुरा छैन ।

त्यसैले बच्चाहरूले छीछी आदत छोड्नुपर्छ । नत्रभने के पद मिल्छ ? प्रियतम (माशूक) पनि गुण देखेर आशिक बन्छन् । आशिक उनीमाथि बन्छन् जसले उहाँको सेवा गर्छन् । जो सेवा गर्दैनन् ती के कामका । यो कुरा धेरै सम्झनुपर्ने हुन्छ । बाबा सम्झाउनुहुन्छ तिमी महान् भाग्यशाली हो, तिमी जस्तो भाग्यशाली कोही छैनन् । हुन त तिमी स्वर्गमा जान्छौ, तर प्रारब्ध उच्च बनाउनुपर्छ । कल्प-कल्पान्तरको कुरा हो । पद (पोजिसन) कम हुन जान्छ । यसमा खुशी हुनुहुँदैन- जे मिल्यो त्यो ठीक छ । पुरुषार्थ धेरै राम्रो गर्नुपर्छ । सेवाको प्रमाण चाहिन्छ- कतिलाई आफू समान बनाएको छु ? तिम्रा प्रजा कहाँ छन् ? बाबा-टिचर सबैलाई पुरुषार्थ (तदवीर) गराउनुहुन्छ । तर कसैको तकदिरमा पनि हुनुपर्दैन नि । सबैभन्दा ठूलो आशीर्वाद त यो हो जो बाबा आफ्नो शान्तिधाम छोडेर पतित दुनियाँ र पतित शरीरमा आउनुहुन्छ । नत्र भए तिमीहरूलाई रचयिता र रचनाको ज्ञान कसले सुनाउने ? यो पनि कसैको बुद्धिमा बस्दैन- सत्ययुगमा रामराज्य र कलियुगमा रावणराज्य हुन्छ । रामराज्यमा एउटै राज्य थियो रावणराज्यमा अनेक राज्य छन् यसैले तिमी सोध्छौ नर्कवासी हो वा स्वर्गवासी हो ? तर मनुष्य यो सम्झ्दैनन्- हामी कहाँ छौं ? यो हो काँडाको जंगल त्यो हो फूलको बगैँचा । त्यसैले अब अनुसरण माता-पिता (फादर-मदर) र विशेष बच्चाहरूलाई गर्नु छ तबमात्र उच्च बन्नेछौ । बाबा त धेरै सम्झाउनुहुन्छ । तर कोही सम्झिनेवालाले सम्झिनेछन् । कोही त सुनेर राम्ररी विचार सागर मन्थन गर्छन् । कोही त सुने-नसुने जस्तो गर्छन् । जहाँ तहाँ लेखिएको छ- शिवबाबा याद छ ? त्यसैले वर्सा पनि अवश्य याद आउनेछ । दैवी गुण भयो भने देवता बन्नेछौ । यदि क्रोध छ, आसुरी अवगुण छ भने उँच पद पाउन सक्तैनौ । त्यहाँ कुनै भूत हुँदैन । रावण नै छैन भने रावणको भूत कहाँबाट आउने ? देह-अभिमान, काम, क्रोध... यी हुन् ठूला भूत । यिनलाई निकाल्ने एउटै उपाय छ- बाबाको याद । बाबाको यादबाट नै सबै भूत भाग्नेछन् । अच्छा ।

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते, रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

रात्रि क्लास:-

धेरै बच्चाहरूको दिल हुन्छ- हामी पनि अरूलाई आफू समान बनाउने सेवा गरौं । आफ्ना प्रजा बनाऔं । जसरी अरू हाम्रा भाइले सेवा गर्छन् हामी पनि गरौं । माताहरू धेरै छन् । कलश पनि माताहरू माथि राखिएको छ । बाँकी यो त हो प्रवृत्ति मार्ग । दुवै चाहिन्छ नि । बाबा सोध्नुहुन्छ- कति बच्चाहरू छन् ? देख्नुहुन्छ- ठीक उत्तर दिन्छन् । ५ त आफ्ना छन् एक हुनुहुन्छ शिवबाबा । कतिले त भन्न मात्र भन्छन् । कतिले साँच्चिकै बनाउँछन् । जसले उत्तराधिकारी (वारिस) बनाउँछन् उनीहरू विजय मालामा गाँसिन्छन् । जसले सच्चा-सच्चा बच्चा (वारिस) बनाउँछन् उनीहरू स्वयम् पनि बच्चा (वारिस) बन्छन् । सच्ची दिल पर साहब राजी... बाँकी त सबैले भन्न मात्र भन्छन् । यस समय पारलौकिक बाबा नै हुनुहुन्छ जसले सबैलाई वर्सा दिनुहुन्छ यसैले याद पनि उहाँलाई नै गर्नु छ जसबाट २१ जन्मको वर्सा मिलोस् । बुद्धिमा ज्ञान छ- यो त सबै रहनु छैन । बाबा हरेकको अवस्थालाई हेर्नुहुन्छ- सच्चा-सच्चा बच्चा (वारिस) बनाएका छन् वा बनाउने ख्याल गर्छन् । वारिस बनाउनुको अर्थ बुझ्दछन् । धेरै छन् जसले बुझेर पनि बनाउन सक्दैनन् किनकि मायाको वशमा छन् । यस समयमा कि त ईश्वरको वशमा अथवा मायाको वश । ईश्वरका वशमा जो हुन्छन् उनीहरूले नै वारिस बनाउने छन् । माला ८ को पनि हुन्छ, १०८ को पनि हुन्छ । आठले त अवश्य कमाल गर्छन् होला । साँच्चिकै बच्चा (वारिस) बनाएर नै छोड्छन् होला । वारिस बनाए पनि वर्सा त लिन्छन् नै । फेरि पनि यस्ता उच्च वारिस बनाउनेवालाको कर्म पनि यस्तै उच्च हुनेछ । कुनै विकर्म नहोस् । विकार जति पनि छन् सबै विकर्म हुन् नि । बाबालाई छोडेर अरू कसैलाई याद गर्नु- यो पनि विकर्म हो । बाबा अर्थात् बाबा । बाबा मुखबाट भन्नुहुन्छ- मामेकम् याद गर । निर्देशन मिलेको छ हैन । त्यसैले एकदम याद गर्नु- यसमा छ धेरै मेहनत । एक बाबालाई याद गर्नु भन्ने मायाले त्यति हैरान गर्दैन । बाँकी माया पनि बडो जबरजस्त छ । समझमा आउँछ, मायाले बडो विकर्म गराउँछ । ठूला-ठूला महारथीहरूलाई गिराएर खत्तम गरिदिन्छ । दिन प्रतिदिन सेन्टर्स वृद्धि भइरहनेछन् । गीतापाठशाला वा संग्रहालय (म्युजियम) खुल्दै रहन्छन् । सारा दुनियाँका मनुष्यले बाबालाई पनि मान्नेछन्, ब्रह्मालाई पनि मान्नेछन् । ब्रह्मालाई नै प्रजापिता भनिन्छ । आत्माहरूलाई त प्रजा भनिदैन । मनुष्य सृष्टि कसले रच्यो ? प्रजापिता ब्रह्माको नाम आउँछ भने उनी साकार, उहाँ निराकार हुनुभयो । उहाँ त अनादि हुनुहुन्छ । यिनलाई पनि अनादि भनिन्छ । दुवैको नाम सर्वोच्च छ । उहाँ रूहानी बाबा, उनी प्रजापिता दुवै बसेर तिमीलाई पढाउनुहुन्छ । कति हाइएस्ट भयो ! बच्चाहरूलाई कति नशा चढ्नुपर्छ ! खुशी कति हुनुपर्छ ! तर मायाले खुशी वा नशामा रहन दिदैन । यस्ता विद्यार्थीले यदि विचार सागर मन्थन गर्दै रहे भने सेवा पनि गर्न सक्छन् । खुशी पनि रहन सक्छ तर सायद अबै समय छ । जब कर्मातीत अवस्था हुन्छ तब खुशी पनि रहन सक्छ । अच्छा-

रूहानी बच्चाहरूप्रति रूहानी बापदादाको यादप्यार एवं गुडनाइट ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) सधैं रातमा हिसाव किताव हेर्नु पर्छ- अति मीठा बाबालाई सारा दिनमा कति याद गरौं ? आफ्नो शो (देखावटी) गर्नको लागि हिसाव किताव राख्ने होइन, गुप्त पुरुषार्थ गर्नु छ ।
- २) बाबाले जे सुनाउनुहुन्छ, त्यसमाथि विचार सागर मन्थन गर्नु छ, सेवाको सबुत दिनु छ । सुनेर पनि नसुने जस्तो गर्नु हुँदैन । भित्र कुनै पनि आसुरी अवगुण छन् भने त्यसलाई जाँच गरेर निकाल्नुपर्छ ।

वरदान:-

अथोरिटी बनेर समयमा सबै शक्तिलाई कार्यमा लगाउनेवाला मास्टर सर्वशक्तिमान् भव सर्वशक्तिमान् बाबाद्वारा जुन सर्वशक्तिहरू प्राप्त भएको छ त्यसलाई जस्तो परिस्थिति, जस्तो समय र जुन विधिले तिमी कार्यमा लगाउन चाहन्छौ त्यस्तै रूपबाट यी शक्तिहरू तिम्रा सहयोगी बन्न सक्छन् । यी शक्तिहरूलाई वा प्रभु-वरदानलाई जुन रूपमा चाह्यो त्यो रूप धारण गर्न सक्छ । अहिले भर्खर शीतलताको रूपमा, अहिले भर्खर जलाउने रूपमा । केवल समयमा कार्यमा लगाउने अधिकारी (अथोरिटी) बन । यी सबै शक्तिहरू त तिमी मास्टर सर्वशक्तिमान्का सेवाधारी हुन् ।

स्लोगन:-

स्व पुरुषार्थ वा विश्व कल्याणको कार्यमा जहाँ हिम्मत हुन्छ त्यहाँ सफलता हुनु नै छ ।